

DOMOLJUB

Glasiło Jugoslovanske Kmetske Zveze

z mesečno prilogo „Občinska uprava“.

Izhaja vsako sredo ob 5. uri zjutraj. — Cena mu je 10 Din. na leto.

Za inozemstvo 20 Din.

Posamezne številke se prodajajo po 50 par.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica — Naročnina, reklamacije in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Balkanska politika.

Kakor bi se odprl pekel z vso svojo hudobijo in vsem sovraštvom, se je v zadnjem tednu naenkrat pojavila nad vse ostudna in za svobodomiselne stranke značilna zadeva o pismu morilca Rudolfa Hercigonje ministru Pribičeviću.

Rudolf Hercigonja, po mišljenju komunist, je izvršil svoj čas napad na bana Škerleca, ter je bil zapleten v atentat na Ministra Draškovića v Delnicah. Pred štirinajstimi dnevi pa je objavil Protićev list »Radikal« pismo, ki ga je pisal Hercigonja ministru Pribičeviću. V pismu je dovolj jasno povedano, da je Pribičević nagovarjal Hercigonjo, naj izvrši napad na ministra Draškovića ter da naj spravi s poti tudi Stjepana Radića, predsednika in voditelja hrvatske seljačke stranke.

Ko je pismo prišlo v javnost, je Pribičević takoj izjavil, da takega pisma on ni nikdar prejel, da je ponarejeno in podtaknjeno zato, da bi njega politično onemogočili in ubili. On pa da se ne boji nikogar in da bo svojo politiko v sedanjem smislu odločno nadaljeval.

Pribičevići nasprotniki pa se niso dali ustrašiti ter vso zadevo razvijajo dalje. Sam Protić se je oglašil v »Radikal« ter kot sumljive znake za Pribičevića navaja sledeče okolnosti: 1. V času, ko je bil Drašković umorjen in je Hercigonja iz Zagreba pobegnil, je bil Pribičević tudi v Zagrebu; 2. ko je bil Protić v Zagrebu, mu je dejal neki Srb, da je neki višji policijski uradnik iz Zagreba »zaupno« priznal, da »neka odločilna oseba« želi, da Hercigonjo dolgo išče; 3. zagrebška policija je takoj po umoru Draškovića polovila vse udeležence, samo Hercigonje ne.

Dalje je imel Hercigonja od notranjega ministrstva, ki ga je takrat uravljaval Pribičević, kurirski dekret, s katerim se je lahko brezplačno in s posebnimi ugodnostmi vozil po naših železnicah kot odposlanec notranjega ministrstva, in tega dekreta mu niso odvzeli tudi potem ne, kot je bila proglašena obznana in so morali komunisti iz državnih služb. Hercigonja je bil uradnik pri socialnem skrbstvu v Zagrebu in je ostal tudi še po obznani, demokratski poslanci pa so zanj posredovali. Šele ko je zvedel, da ga išče zagrebška po-

licija, je s svojim kurirskim dekretom »begnul čez mejo. — Pribičević se izgovarja, da kurirskega dekreta ni izdal on, temveč njegov uradnik brez njegove vednosti, česar pa Protić ne verjame češ, da tako važnih listin ni mogoče izdajati brez vednosti ministra.

Dalje Pribičevići nasprotniki spominjajo na dogodke ob prevratu l. 1918. Takrat je pred neko sejo Narodnega veća Radić zaklical Pribičeviću: »Svetozare, nikar se ne igraj z mojo glavo!« Med tem je bila na trgu zbrana množica mladih ljudi, Pribičevićih privrženec, ki pa so se vsled odločnega nastopa Radića razšli.

Zelo mučen vtis je napravilo pisanje liberalne »Riječice«, ki se zavzema za to, da je treba gotove politike tudi s silo odstraniti, če vlada spozna, da je to koristno za državo. Na ta način, da tudi Nemčija ni trpela na ugledu, ko so zavratno ubili komunista Liebknechta in ne Francija, ko je sodišče oprostilo morilca, ki je umoril politika Zoreja.

Zadeva je sedaj na vsak način sporna. Mi vemo, da Pribičević nima nobene vesti in da v sredstvih zoper svoje nasprotnike ni izbirčen, na drugi strani pa se nam zopet zdi skrajno neverjetno, da bi minister za šolstvo ki vodi vzgojo in pouk naših otrok bil zmožen takega zločina kot mu ga očita omenjeno pismo. Gotovo pa je, da nam ne more biti vseeno, kakšni ljudje drže v rokah krmilo naše države, posebno nam ne sme biti vseeno, kakšni ljudje naj vodijo vzgojo in pouk naših otrok, nastavlajo učitelje in vzgojitelje, odobrujejo šolske knjige itd. Zato ne samo smemo, temveč moramo zahtevati, da se zadeva nepristransko razjasni. Tu je čisto pravilno stališče dr. Korošca, ki pravi, da mora Pribičević zadevo spraviti pred sodnijo, ki bo vso zgodbo nepristransko preiskala, po preje pa mora Pribičević kot minister odstopiti, da ne bo treba sodniji nobenega ozira imeti ne na levo ne na desno.

Pa naj bo že to ali ono: v tej umazani zadevi vidimo, kakšnih grdih načinov se poslužujejo brezverski in brezvestni politiki, da uničijo svojega nasprotnika. Če je Pribičević res v kaki zvezi z umorom Draškovića, potem smo na skrajnem dnu: Duševni voditelj velike stranke, odločilna oseba v državi, minister, ki mu mora biti bla-

gor ljudstva ter največja pravičnost in vestnost napram vsem vrhovno načelo, skuša z umorom odstraniti svoje nasprotnike. Če pa ni res, potem je pa na drugi strani nič manjša ogabnost njegovih nasprotnikov, ki tudi hočejo postati voditelji države, da skušajo svojega nasprotnika s takim groznim obrekovanjem ubiti. Na obe strani brezdanja nepoštenost in brezvestnost! Ali naj potem pričakujemo, da bodo taki ljudje, ki se poslužujejo takšnih sredstev, vestni in pravični tudi v drugih državnih zadevah, da bodo vestno gospodarili z državnim premoženjem? Da bodo pri izvrševanju postav strogo pravični? Da bodo v sklepanju važnih in dalekosežnih zakonov se držali svoje vesti, katere nimajo?

Pa kdo je končno odgovoren za vso to? Ljudstvo, ki take ljudi postavlja na vplivna mesta, naj bodo to poslanci ali ministri, pa tudi ono sicer pošteno ljudstvo, ki se ne briga za politiko in je potem samo krivo, da pridejo ali bi vsaj lahko prišli do državnega krmila ljudje brez vesti.

Dolžnost ministra Pribičevića je, da se vsakega suma opere — upamo, da se mu to posreči, ker, kakor smo že rekli in to odkritosrčno, ne moremo verjeti na tako zlobnost. Če pa dokaže svojo nedolžnost, potem naj se pa tudi na drugi strani kaj ukrene, da se taka obrekovanja ne bodo mogla tako lahkomišelnostno ponavljati.

Če pa je list »Radikal« le naseljen kakšnim kmunističnim razdiravcem, ki bi pismo podtaknil, je pa njegova stvar, da stvar tudi od te strani kmalu najskrbneje preišče.

Proti slabemu gospodarstvu.

Protest Jugoslovanskega kluba proti državnemu gospodarstvu. Na seji finančnega odbora so vložili v imenu Jugoslovanskega kluba poslanec Pušenjak, Klek, in tovariši odvojeno mišljenje nastopne vsebine: »Razprava v finančnem odboru je pokazala, kako se neresno dela kljub nujni potrebi, da se sprejme reden proračun za leto 1922 in napravi konec zmešnjavi, ki vlada v državni upravi. Obsojati mo-

ramo postopanje, da se predlagajo dvanajstine na podlagi fiktivnega (lažnivega) proračuna za leto 1921-1922, ki je vsekakor zmanjšan za 107.651.031 dinarjev 60 par. Posledica tega negospodarskega zmanjšanja je, da se ne more izhajati z odobrenimi krediti in da ministrstva za promet, za javna dela in za narodno zdravje zahtevajo naknadne kredite. Jasno je že sedaj, da se v proračunu ne bodo dosegli nobeni prihranki in da se bo proračun zvečal. Poslanci Jugoslovanskega kluba protestirajo, da se je finančnemu ministru dovolil za mesec marec in april izreden kredit 76 milijonov dinarjev kot fond vlade. Ta ogromni kredit rabi vlada za namene, ki so veččina neumestni in sicer brez odobrenja in nadzorstva narodne skupščine. Protestirajo proti temu tem bolj, ker se ni vprašalo za odobrenje tega fonda finančnega odbora. Protestirajo proti načinu gospodarstva v zadnjem času v ministrstvih za promet in javna dela, ker delata ti ministri izdatke preko predvidenega proračuna, izvršujeta razna dela, izplačujeta pogodbe, dasi se ve, da nimata dovolj kreditov. Dej-

stvo je nadalje, da se letošnji dohodki davkov in carin ne upoštevajo dovolj resno in da se ti dohodki označujejo preširoko v proračunu, da se ne misli dovolj resno na izenačenje davkov in drugih bremen po vsej državi. V imenu malih posestnikov in delavcev v imenu najsiromašnejših slojev prebivalstva Slovenije in Dalmacije, ki nimajo niti dovolj sredstev za najnujnejše življenjske potrebe, zahtevamo, naj se zviša najnižja obdavčljiva svota od 4800 K vsaj na 15.000 K, da se tako opomore veliki bedi teh slojev. Potrebno je, da se to sprejme že sedaj pri dvanajstinih za marec in april, ker se bo v marcu vršilo določevanje osebnih dohodkov ter bi postala ta določba brezpredmetna, ako bi se šele pozneje vstavila v redni proračun. V znak protesta proti slabemu državnemu gospodarstvu, omejevanju nadzorstva narodne skupščine oziroma finančnega odbora glede odobritve izdatkov v znesku 76 milijonov dinarjev za marec in april finančnemu ministru, proti nepravilnemu obdavčenju najsiromašnejših slojev, bomo glasovali proti dvanajstini.

gram, čajno maslo 180 K, sir 180 K. Sadja: jabolka I. vrste 32 K, II. vrste 28 K, III. vrste 20 K, oranža 2 do 6 K, po velikosti, limona 2—3 K. Moka št. 0 kg 25 K, najslabša krušna moka 20 K, ješprenj 21 K, otrobi 9 K, koruzna moka 17 K, ajdova moka 26 K, fižol ribničan 15.50 K, prepeličar 16.50 K, leča 39 K, luščen grah 25 K. Za kruh se zahtevajo zopet višje cene vsled podražitve moke. Cene zelenjavi so gorostasne, v prvi vrsti, ker ni blaga: kilogram glavate solate 120 K, endivije 120 K, motovilca 140 K, radiča 100 K, ena porcija solate same stane torej najmanj 5 K, 1 kg poznega zelja 14 K, kislega zelja 14 K, ohrovtu 16 K, krompirja 7 K, čebule 36 K, repe 6 K, rdeče pese 60 K.

g Vinske cene na bivšem štajerskem. Slovenski Gospodar poroča, da so se vina očistila in kaže, o 12 do 14 odstotkov alkohola. Kupčija z vinom je precej živahna in se giblje cena litru med 30 in 35 kronami. Za sortirana, posebno rizling in druga vina pa ponujajo kupci od 36 do 30 K. V ljutomerskih goricaх je že nad polovico letošnjega pridelka prodanega.

g Lesni trg. Vsled dolgotrajne in nepričakovano ostre zime se je osredotočilo vse mišljenje na trgovino z drvmi. Pomanjkanje premoga pri nas in tudi drugod, huda zima po vsej Evropi in celo v Italiji in na Grškem, ker v normalnih časih niti ne poznajo zime, kjer je letos pokrila sneg z debelo plastjo zemljo, sta prisilila ljudi, da osredotočijo vse svoje mišljenje na kurivo, na drva, to pa vsled tega, ker primanjkuje pri nas ravno tako, kakor na Italijanskem in Grškem premoga. Seveda imamo pri nas premogokope, stare in nove, ki bi nas lahko zalagali s povolno množino premoga, pa žalibog je dejstvo, da premoga ni niti za železnice dovolj, ker si iste niso prekrbele po leti večjih zalog kakor bi morale, če bi gospodje okoli ministrstva sabračaja pomislili, da je privatni konzum premoga po zimi večji ko pa poleti. Pa ti gospodje, ki pri nas uganjajo »gospodarsko politiko«, očitno ne dobivajo plač za to, da bi mislili, ali pa, da bi se v štirih letih nekaj naučili, temveč za to, da pijejo v svojih uradih »crno kavo«. Da se povrtno na lesni trg, opustimo nadaljno kritiko ljudi, ki mislijo, da je narod radi njih na svetu. Dejstvo je, da je sedaj na trgu manj drv, kakor bi se jih rabilo, dejstvo je, da je poskočila cena drvam vsled velikega povpraševanja in deloma tudi vsled padca naše valute tekoma par mesecev za najmanj 80 odstotkov in dejstvo, da si revnejši sloji ne morejo nabaviti potrebnega kuriva. Drugo dejstvo pa je, da vsled visoke cene drv narašča draginja tudi drugim življenjskim potrebščinam in da se bližamo z naglimi koraki v Avstriji običajnim cenam. Tudi ostali lesni proizvodi so dosegli pravljeno visoke cene, za navadne konične deske zahtevajo posestniki žag, ki so v srečnem položaju, da lahko žagajo, 1700 K za kub. meter in najdejo se ljudje, ki take cene plačujejo. Za tesan les boljše kakovosti se plačuje po 800—850 K za kub. meter, naložen na vagon, in za okrogel les male debelejšje vrste se plačuje po 600 K.

Gospodarski obzornik.

Prijave kmetiskih vozil.

Veliko — in gotovo tudi upravičeno — nevolje ter razburjenja je povzročil oni odstavek v določilih člena 49 taksnega in pristojbinskega pravilnika (Uradni list št. 268 leta 1921), ki določa prijavo vozil in s tem v zvezi — kar je seveda predvsem važno — povrh še plačevanje pristojbin (taks).

Da se bo razburjalo prebivalstvo po deželi — nam gre v glavnem za to — in pa, da so delale zahtevane zglasitve zlasti županstvom in županom največ preglavic, je umevno. Pa vse to bi se bilo lahko preprečilo, če bi se bila oblastva pravočasno potrudila in izdala potrebna pojasnila, katera vozila se morajo prijaviti in katera ne. — Šele po dolgem kolebanju in po spraševanju sem in tja od vseh vetrov, je zagledalo beli dan pojasnilo delegacije ministrstva financ v Uradnem listu št. 13 z dne 11. t. m., da navadni kmetijski vozovi, ki služijo izključno za potrebo dotičnega lastnika, torej tudi vozovi na vzmeteh — kaskor »kolesli« in takorvani »zapravljivički«, kakršne rabijo kmetje za prevažanje svojih potrebščin, živil in pridelkov, ne spadajo med ona vozila, od katerih je treba plačevati takso, — da torej takih vozil sploh ni treba prijavljati.

Te priobčujemo na tem mestu zato, ker se tudi nam glede dolžnosti za prijavo došla številna vprašanja, na katera bomo s tem odgovorjeno.

Gospodarska obvestila.

CENE

g Ljubljansko tržno poročilo pove veliko. Ljubljanski trg se nabaja sporedno z drugimi mesti v stanju skokoma rastoče draginje. Prva naredba osrednje vlade o

pobijanju draginje z ustanovitvijo občinskih razsodišč je povzročila bojkot domačih trgov. Druga naredba osrednje vlade o pobijanju draginje pa v popolnem nasprotju s prvo onemogoča vsako predpisovanje cen ter dovoljuje trgovcem 25 odstotkov dobička brez vsake razlike blaga. Ta odredba prevedena v dejanje dovoljuje sledeče: mesar sme zaslužiti pri enem volu tri do pet tisoč kron, pri enem vagonu moke se sme zaslužiti nad 60.000 kron, pri 1 juncu 2 K, pri 1 litru mleka 2.50 K, pri 1 kg masla 40 K itd. Dejansko je torej ta 25% odmera dobička nemogoča in je tudi nihče ne zahteva izveniši rodkih izjem, kot n. pr. pri sadju vsled stalnega segnitja večjih količin blaga. Zadnja naredba osrednje vlade pomenja dejansko popolnoma svobodno določanje cen in omogoča največjo zlorabo, ker ne bo nikomur težko dokazati, da ni več zaslužil kot 25%. Vsako kaznovanje zlorabe je dejansko po tej naredbi izključeno.

Ako ostane ta naredba v veljavi, je vsak učinkovit vpliv na razvoj cen domačih tržišč nemogoč. Takoj prve dni veljivosti te naredbe so se cene večini predmetov močno dvignile in se kaže, da bodo še rastle. Težke posledice so neizogibne.

Današnje cene najvažnejšim predmetom so sledeče: goveje meso I. vrste 44 K, na trgu večinoma 36 in 40 K ter 26 do 32 kron. Kakovost govejega mesa je slaba in se morajo omejitvi cene z ozirom na slabo kakovost kot izredno visoke. Toletina 40 kron, zahtevajo se pa tudi še cene 44 in 48 K. Svinjina 60 K 1 kg. Slanina mešana 76 K, riba in sal 86 K, mast 88 do 94 K, prekajeno meso 80 do 90, drobnica 30 do 36 kron, klobase suhe 146 K, pol prekajene 96 K, kokoši 90 do 100 K, raca 100 K. Mleko 10 K liter, surovo maslo 140 K kilo-

Naravnost bajno ceno pa so dosegli hrastovi izdelki, za koje se plačuje do 6000 kron.

DRNAR.

Vrednost tujega denarja.

Denar	13. febr.	17. febr.	20. febr.
	K v	K v	K v
ameriški dolar	303 —	303 50	305 —
avstrijska krona	— 05	— 05	— 05
čehoslovanska krona	— —	— —	5 72
angleški funt	— —	— —	— —
francoski frank	— —	— —	26 76
italijanska lira	— —	— —	— —
bolgarski lev	2 06	— —	2 06
carski rubel	— —	— 23	— —
grške drame	— —	— —	— —
germanska marka	1 56	1 53	1 51
rumunski lei	2 36	2 38	— —
švcarski frank	— —	— —	— —
poljska marka	— —	— —	— —
mažarska krona	— —	— —	— —

g Zamenjava petdinarskih novčanic. Ker gotovi špekulanti na razne načine, tudi potom oglasov, ponujajo svojo pomoč pri zamenjavi novčanic po pet dinarjev kakor tudi pokvarjenih bankovcev pri Narodni banki, obavlja Generalni inšpektorat finančnega ministrstva, da se po zakonu zamenjajo pokvarjene novčаницe, kakor tudi bankovci po pet dinarjev, ki se vzamejo iz prometa. Narodni banki in njenih podružnicah. Zaradi tega ni potrebno nobeno posredovanje in si lahko vsakdo hitro zamenja novčаницe. Novčаницe po pet dinarjev sprejema o do 5. marca t. l. vse državne blaginje. Občinstvo se opozarja, da naj se ne da zapeljati od eseb, ki ponujajo svoje posredovanje za zamenjavanje novčanic, ker to lahko stori vsakdo brez težkoč. Končno se opozarja, da se bo proti osebam, ki ponujajo svoje posredovanje, postopalo po zakonu.

DAVKI.

g Za oprestitov davka na vozove. Poslanec Škulj je posredoval pri finančnem ministru dr. Kumanudiju, naj se oprosto davka vozovi na perosa, ki služijo za službeno voze.

g Plaćevanje takse na vozila pedaljano. Kakor nam javlja delegacija ministrstva financ v Ljubljani, je dovolil minister za finance, da se rok za prijave vozil in plačanje letne takse na vozila za tekoče leto izjemoma pedalja do 15. marca 1922.

g Odločen nastop za izenačenje davkov. V finančnem odboru se je 15. febr. razpravljalo o državnih dohodkih, kakor jih izkazuje letošnji proračun. Ob tej priliki je poslanec z vso odločnostjo nastopil za pravično izenačenje davkov po vsaj državi.

g Odločen nastop Jugoslovanskega kluba za kmeta. V odseku zakonodajnega odbora se je danes razpravljalo o povišanju davkov. Poročevalec finančnega ministrstva je zahteval, naj se vsi davki povišajo za 100 odstotkov, a davek na premeženje poleg tega še za 2 odstotka. — Poslanec Klekl je v imenu Jugoslovanskega kluba protestiral proti povišanju davka na zemljišča, nakar je odsek sklenil, da se davki ne povišajo, pač pa se zmanjšajo izdatki. Poročevalec finančnega ministrstva je nadalje izjavil v odseku, da bo tekom dveh

mesecev predložil zakonski predlog o najpotrebnejših davkih, ki naj bi veljal za vso državo. — Pri carinarnicah je določeno za leto 1922 dohodkov 778 milijonov dinarjev. Pri razpravi o carinskih dohodkih je opozicija ostro protestirala proti neredu pri carinjenju blaga. Poslanec Klekl je zahteval, naj se blago carini po vrsti, kakor pride na carinarnico, izredno pa se more cariniti samo tedaj, kadar gre za lahko pokvarljivo blago. Zahteval je, da lastniki blaga ne smejo plačati ležarine, ako se po krivdi carinarnic blago ne zacarini v roku, ki je določen v pravilniku. Predlog bo prišel pred plenum finančnega odbora.

g Ljubljanska mestna občina bo znaprej plačevala 85 odstot. doklade na hišno-najemninski davek, 50 odstot. na zemljiški davek in 85 odstot. na ostale davke. Obiskovalci gostiln bodo plačali po 9. uri zvečer 2 kroni, obiskovalci kavaren 1 krono, igralci kart v javnih prostorih pa 8 kron.

ZIVINA.

g Pueljevi voli so zopet prišli na vrsto v narodni skupščini. Topot so Puelja prijemali srbaki zemljoradniki. Puelj jim je odgovarjal, da je živino moral po tej ceni prodati že izven države, ker ni mogel dobiti vagonov, da bi jo prepeljal v Jugoslavijo. Če so dotične tvrdke, ki se živino kupile, pri tem veliko zaslužile, pa da on ne more pomagati.

RAZNO.

g Vinogradniki, shranite vino, čc ga še imate. Piše se nam z Dolenjskega: Ali ste že opazili, kaj se godi z Vašimi vinogradi. Ogromne škode je letos v vinogradih, česar še marsikdo ni opazil. Velike je učeja pozeblega, ostalo je obrstalo nesrečna zveronjad, ki je obgrizila mladke in braja kakor mogla doseči. Vinogradniki, eglejte si vinograde, da bodele vedeli ceniti škodo. Te škode naj bi trpeli lovci, kateri opazujejo same po vinu in okoliščini, ne po levu, katerega bi morali izvrševati. Dobro vino zna še to poletje priti s ceno 40 kren za liter na debelo. Tukaj pri nas na Dolenjskem se pričeli prekupovati vine za sicer ne visoko ceno od 25 do 30 kren za liter.

g Tečaj za pridelovanje in umno uporabo krme priredi državna kmetijska šola na Grmu pri Novem mestu dne 4., 5. in 6. aprila. Pričetek dne 4. aprila ob 8. uri zjutraj. Peducujeta teoretično in praktično strokovna učitelja Fr. Malasek in inž. Ford. Vončina in sicer o sledečem: setev, oskrbovanje in gnojenje detelj in krmikih mešanice na njivah, gnojenje in oskrbovanje travnikov, naprava novih in zboljšava starih travnikov; sestava živalskega teleza; redilne snovi njih poraba in nadomeščanje; konzerviranje krme (sušenje, silaža, itd.), preračunavanje, priprava in pokladanje krme. Radi velike važnosti tega pouka se vabijo gospodarji, da se tega tečaja v obilnem številu udeležijo. Prijavit se je čimprej z dopisnico pri ravnatelju šole.

g Vinarški in sadjarski tečaj priredi kmetijska šola na Grmu za kmetijske mladence, ki se hočejo praktično izvežbati v vinarstvu in sadjarstvu, to je v napravi vinogradov, sadovnjakov, trtic in drevesnic, v cepljenju, obrezovanju in negovanju

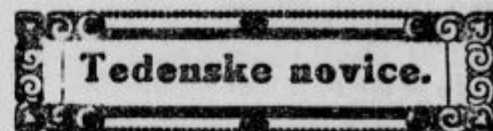
trt in drevja, v gnojenju in obdelovanju vinogradov in sadovnjakov itd. Vežbanje se vrši pod strok. vodstvom in s teoretično utemeljitvijo vsakega dela. Tečaj se se prične 1. aprila in konča 31. oktobra 1922. Sprejme se 10 do 12 učencev v starosti najmanj 15 let. Učenci dobivajo na zavodu popolnoma prosto oskrbo in mesečno 30 K nagrade. Bolehni ali slabo razviti mladenci se ne sprejmejo. Prošnje za sprejem, katerim je priložiti izpustnico ljudske šole, krstni list ali domovnico in potrdilo županstva o lepem vedenju, je priložiti ravnateljstvu državne kmetijske šole na Grmu pošta Novo mesto, najpozneje do 15. marca t. l.

g Dvodnevni vinarški tečaj pri kmetijski šoli na Grmu se je moral vsled krute zime preložiti na 7. in 8. marca. Podučevalo se bode teoretično in praktično o napravi vinogradov, režnji trt itd. Začetek dne 7. marca t. l. ob pol 9. uri zjutraj. Kdor se želi tečaja udeležiti, naj se zglašita takoj z dopisnico pri ravnateljstvu kmet. šole na Grmu, p. Novomesto. Ker se takoj nato vrši trodnevni sadjarski tečaj, se ukaže, da lahko obeh tečajev udeležijo, ne da bi jim bilo treba dvakrat v Novomestu potovati.

g Za domačo obrt in prosto krošnjarenje. V Sloveniji se je pričelo onemogočavati razpečevanje proizvodov domače obrti, kmetijskih gospodarskih potrebščin in razpečevanje tega blaga po hišah. Poslanec Škulj je stavil radi tega vprašanja na ministra za trgovino ter protestiral proti takim vladnim odredbam. Medtem se je pa ugotovilo, da ni ministrstvo izdalo nobene tozadevne prepevedi. — Zanimivo je to, da je prepeved vendar tukaj.

Letni sejni za blago in živino bi morali biti povsod ena prvih skrbi vsake občinske uprave. S tem se koristi prvič občini sami ozir. njeni blaginji, drugi pa vsem domačim in okoliškim občanom, ki se jim s tem da prilika za ugodnejši nakup ozir. prodaje. Za take sejmske dneve pa mora izvedeti najširše občinstvo po celi Sloveniji, vsod česar je nujno potrebno, da se pravilni vsi zadevni zornamki v naših koledarjih in pratikah. Dolžnost vsakega županstva je tedaj, da se vsake leto prepriča, ali se zanesljivi tozadevni sejmski podatki, in da javi pri založništvu vse morebitne napake in premembe. Le tako bo mogoče, da bode koledarski zornamki vedno zanesljivi. Županstva torej pozor že na letošnje koledarje in pratike, da ne bo nojevolje pri kupeih in prodajalcih!

g V Avstrijo se ne smejo pošiljati pisma brez znamk. Taka pisma se na naših poštah mečejo v koš.

Tedenske novice.

Politične.

p Predkonferenca male antante kot priprava na genovsko konferenco se bo vršila v Ljubljani.

p Gospodarstvo vladne večine. Arma da je kupila pri neki tvrdki v Vranji za 12

milijonov dinarjev čevljev. Čevlji so popolnoma za nič, kljub temu jih je komisija strokovnjakov prevzela.

Proti belgrijski nadvladi. Liberalni »Jugoslavenski list« v Sarajevu je te dni zapisal tole: Mi vidimo, kako so davki do- slej neenako bremenili Srbijo in ostale po- krajine; vidimo, da se davek na vojne do- bičke ni pobiral v Belgradu niti od onih, ki so si pridobili milijone, dočim se je pri nas nakladal na zaslužek od 10.000 dinar- jev. Naši dijaki študenti brez razlike ple- mena stradajo v inozemstvu, dočim dobiva- jo oni iz Srbije študentske izplačane v tujih valutih ter morejo spodobno izvrševati svoje študije. Plače naših uradnikov se bistveno razlikujejo od onih v Srbiji in pa Črnigori, čeprav so strokovno precej boljše usposobljeni. Vsaka akcija naših gospodar- skih krogov, ki gre za poboljšanjem gospo- darskega stanja, ostaja brezuspešna, raz- en v tistih slučajih, ki gredo na račun bel- grajske bankokracije in z njo tesno zvezane belgrijske čaršije (tržišče). Tako je bilo tudi pri davku na poslovni obrt. — Škoda, da bo to spoznanje prepozno. Ta čas bo Belgrad izmolzel iz nas že zadnji vinar.

Dolgčas jim je. Muslimani so skle- nili, da zopet vstopijo v vlado.

Pomoč gladujoči Rusiji. Ministrski svet je sklenil dati 6 milijonov dinarjev pomoči gladujočim v Rusiji pod pogojem, da Rusija spusti domov vse naše državljane, ki se še nahajajo v Rusiji in da podpora razdeli odposlanec naše države.

Plače ministrov. Zemljoradniški po- slanec Lazić je predlagal v finančnem od- boru, naj se znižajo ministrske plače in si- cer od 290 Din na 100 Din na dan, in pri ministrskem predsedniku od 300 Din na 150 Din na dan. Vladna večina je predlog odklonila.

Samostojneži in ministrske plače. »Kmetijski list« je v svoji zadnji številki pozdravil predlog glede znižanja dnevnic ministrom in ministrskemu predsedniku, poslanec samostojne kmetijske stranke Ra- jar pa je glasoval proti znižanju.

Samostojna kmetijska stranka v ob- jemu liberalcev. Zdi se, da so samostojne- žem popolnoma opešale moči. Kar je v njej starih liberalcev, uhajajo nazaj v liberalno stranko, drugi pa se pridružujejo drugim strankam, poštenjaki, ki jim je v prvi vrsti resnični blagor kmetijskega ljudstva pred očmi, zlasti Slovenski ljudski stranki. Zad- nji »Kmetijski list« že plava popolnoma v liberalnih vodah. Popolnoma se strinja z mislijo liberalnega prvaka dr. Kukovca, da tudi samostojna. Najhujše zlo v Sloveniji da je boj proti njem glavna naloga vseh »naprednih« strank, med katere se šteje tudi samostojna. Najhujše zlo v Sloveniji niso neznosni, krivično razdeljeni davki, ne korupcija, ki se širi, ne popolna odvis- nost od nesposobnega Belgrada, ne dra- ginja, ki gre po zaslugi sedanje vlade ved- no bolj kvišku, vse to ni najhujše zlo, pač pa so najhujše zlo klerikalci, kljub temu, da ti klerikalci zahtevajo avtonomijo, edi- no rešitev slovenskega kmeta, zahtevajo izenačenje davkov, zahtevajo versko vzgo- jo itd. »Kmetijski list« je tudi pripravljen z vsemi svobodomislci sodelovati, samo da se ubije klerikalni zmaj. Dalje se zadnji »Kmetijski list« z vso gorečnostjo poteguje

za ministra Pribičevića, kogar poštenost in patriotizem da sta izven dvoma. Vsi Slo- venci in Hrvati (razen 2 %) in tri četrtine Srbov pa dobro ve, da je Pribičević naj- večji grobokop naše države. Iz velikih gromovnikov za staro pravdo so postali samostojneži ponižni sluge svobodomisel- nih, liberalnih bojnikov proti klerikaliz- mu. Tako mine slava tega sveta.

Nezaupnica samostojnim poslancem. Samostojni poslanec Drogenig je sklical 5. t. m. v Mozirju na Štajerskem shod, ki je bil prav dobro obiskan. Že med govorom so navzoči poslanca Drogeniga ponovno prekinjali z medklci, po njegovem govoru pa je pričel govoriti svetnik trgovske zbor- nice g. Močnik, ki je z gospodarskega stališča orisal škodljivo politiko sedanje vla- de in poudarjal, da je 99 odstot. slovenske- ga ljudstva za avtonomijo. Zato bi se mo- rali samostojni poslanci, če bi jim bilo res za koristi ljudstva, postaviti v boj za avto- nomijo, kakor je to storil z vso odločnost- jo Jugoslovanski klub. Predlagal je, da se izreče vsem poslancem samostojne kmetij- ske stranke, predvsem pa poslancu Drofe- nigu nezaupnica. Ta predlog je bil z veli- kim odobravanjem sprejet.

Javno in brez tajnosti. Zadnji »Kmetijski list« piše: »Od nekdanj je bilo naše stališče, da se vodi vsa politika javno in brez tajnosti. Zvesti temu načelu, smo skrbeli, da so bili tudi naši zaupniki vselej odkritosrčno obveščeni o vseh korakih na- ših vodilnih mož in da je vselej ljudstvo sa- mo odločevalo o smeri naše politike. Še ve- dno zvesti temu načelu, bomo objavili tudi svoja odkritja, katerih posledice naj potem pripišejo demokrati samim sebi. Fer bo spoznala javnost, kaj so hoteli demokrati doseči in kaj so bile »nezaslišane« žrtve dr. Kukovca in tovaršev. Pozabljivi Kme- tijski list prosimo, naj vendar še enkrat pogleda, kaj je pisal 19. okt. 1920. Vodstvo samostojne stranke je s številnimi podpisi samostojnih voditeljev slovesno podalo iz- javo, da z liberalci nimajo nič opraviti, prav v istem trenutku pa so rabili stotisoče liberalnega denarja in krajevne organiza- cije liberalne stranke za volilni boj, kakor je to javno izpovedal načelnik liberalne stranke minister dr. Kukovec. Kako se ta izjava strinja z današnjim pisanjem Kme- tijskega lista? Gospoda, vsaj tako nerodno ne lažite, da se že v prvem trenutku laž kar z roko prime.

Domače novice.

Ali ste že obnovili naročnino za Do- moljuba? Če niste, storite takoj! V sleher- ni krščanski hiši mora biti krščanski ča- sopolis. Tistim, ki ta teden ne poravnajo naročnine, s prihodnjo številko list usta- vimo.

Okr. Kmetijska zveza v Šmartnem pri Litiji vabi na poldnevni tečaj, ki bo v ponedeljek 27. t. m. ob sedmih zjutraj. Spo- red bo: 1. predavanje o umni živinoreji in o živinorejskih zadrugah. Predava g. Kri- štof. 2. O združništvu in kmetijskem knji- govodstvu. Poroča g. Kralj od Zadrugne zveze. 3. O političnem položaju, o razvoju druginje. Poroča dr. Kulovec. Po sklepu predavanj bo seja Okr. Kmetijske zveze. — Udeležite se važnega tečaja v najobinej-

šem številu! Predavanja bodo v veliki dvo- rani Društvenega doma v Šmartnem.

d Županski tečaj. V nedeljo dne 5. marca t. l. se bo vršil v Sv. Križu pri Ko- stanjci celodnevni tečaj za župane in obč. odbornike.

d Srbska Jugoslavija. Vojak nam pi- še: Slovenski fantje se vozijo kot novinci v Kragujevac. Do Belgrada je šlo dobro. Imeli so na vagonu slovensko zastavo. Na nekem kolodvoru pride neki podnarednik in reče: »Odmah zastavo dole, pošto je bol- ševistička«. Ker jo niso takoj dali, jo je isti podnarednik odsekal s sabljo. Vprašam vas, kje smo, smo li v svobodni državi? To naj pričitaajo vsi oni, ki govorijo o črnem, da je belo, posebno gospoda okoli »Jutra«.

d Poroka kralja Aleksandra se bo vršila brzkone v binkošnih. V Belgradu se je sestavil odbor, ki dela velike priprave. Vršile se bodo velike narodne svečanosti, ki bodo trajale 5 dni.

d Enakopravnost pod centralističnim jarmom. Srbski študentje, ki študirajo po visokih šolah v tujih državah, dobivajo zelo visoke podpore v francoskih frankih, naši študentje pa dobivajo zelo nizke pod- pore v dinarjih, ki je vedno manj vreden in še to podporo so jim znižali za 50 odstot- kov. Naše dijaštvo strada in opušča študi- je. Pri davkih je ravno narobe. Slovenci in Hrvatje plačajo ogromno večino. Samo- stojneži pa, ki so glasovali za centralizem, pa izjavljajo, da je najhujši sovražnik kle- rikalizem, čeprav naše študente, kmete, trgovce in vse žre samostojni centralizem in ne klerikalizem. Globoko so že padli sa- mostojneži.

d Posledica vladnega pobijanja dra- ginje. Te dni je stopil v veljavo novi za- kon za pobijanje duginje, ki določa, da lahko trgovci pri prodaji zaslužijo 25 %. Vsled tega so zagrebški trgovci takoj dvig- nuli cene prešičkega mesa na 100 K. — Ljubljanski mesarji zaslužijo pri izvozu mesa 100—200 %. Ko bi bili kmetje za- družno dovolj organizirani, bi ta mesar- ski dobiček sami lahko vtaknili v žep.

d Za človeško postopanje z vojniki. Po- slanec B r o d a r je stavil vprašanje na vo- nega ministra radi slabega postopanja s slovenskimi in hrvatskimi vojniki, katerim se prepoveduje celo čitanje hrvatskih in slovenskih listov, kakor n. pr. v Osijeku in Nišu. Obenem je tudi protestiral proti ne- snažnosti v vojašnici v Negotinu.

d Pozor pred liberalnimi učitelji — ovaduh! Kaplana Zupaniča v Grižah na Štajerskem je naznanil nadučitelj Voglar, da je na državni praznik 17. dec. 1921 od- šel od altarja, ne da bi poslušal petje dr- žavne himne. Višji šolski svet je vsled te ovadbe takoj prepovedal kaplanu hoditi v šolo poučevati verouk, okrajno ga- varstvo pa je zaslislalo g. kaplana in do- gnalo, da je — nedolžen.

d Bodimo pravični! V odseku finančne- ga odbora se je pričelo razpravljati o pro- računu ministrstva ver. Poslanec Puše- n j a k je v imenu Jugoslovanskega kluba govoril ob tej priliki o zapostavljanju ka- toliške duhovščine in katoliških prosvetnih zavodov. Zahteval je, naj se v zmislu usta- ve nakaže 47 odstotkov za pravoslavno cerkev, 39 odstotkov pa za katoliško cer-

kev od vseh proračunskih vsot za verske svrhe. Člani odseka in poročevalec so priznali upravičenost teh zahtev, načelnik katoliškega oddelka v ministrstvu ver pa je izjavil, da mu je minister ver naročil, da mora ves proračun predelati v zmislu zahtev predstavnikov katoliške cerkve. Razprava o proračunu ministrstva ver bo trajala še teden dni.

d Slabo stanje bolnic. V finančnem odboru so prišle na vrsto tudi bolnice. Za prečanske bolnice (tostran Save in Drine) je zahtevalo ministrstvo za zdravje 4 in pol milijonov dinarjev, a finančni minister je pristal samo na 1.700.000 Din. Poročevalec ministrstva za zdravje je obširno popisal, v kako slabem gmotnem stanju so bolnice in da jih bo radi pomanjkanja vseh potrebščin treba zapreti, če ne bo hitre odpomoči. Njegovo poročilo je napravilo globok vtis. Posledica je bila, da bo moral finančni minister pristati na večji kredit za prečanske bolnice.

d Invalidi. Novi zakon o začasni pomoči invalidom in rodbinam padlih, umrlih in pogrešanih vojakov je izšel v »Uradnem listu« št. 14. Dobi se v Delniški tiskarni v Ljubljani.

d Zasega društvene sobe v Šmarjeti. Društvena soba v Šmarjeti ni več občinska pisarna; morali so jo izprazniti. Domišljajni, visokoleteči, prevzetni, predrzni voditelji samostojnežev so premagani, osramoženi! Zgodilo se je to vsled pravicolubnosti visokorodnega gospoda pokrajinskega namestnika, kateremu se zato tem potom v svojem in v imenu dobrih župljanov, katerih je velika večina, med katerimi te dni vlada splošno veselje, prav srčno zahvaljujem. — Šmarjeta, 15. februarja 1922. — Iv. Perko, župnik.

d Za župana v Idriji je izvoljen trgovec Karol Tresen. Italijani so popolnoma propadli.

d Dviganje potopljenih ladij. Ministrski svet je sprejel ponudbo in podelil koncesijo nemški družbi, ki bo iz Save, Donave in Drave dvigala vlačilce in ladje, ki so bile v vojni potopljene. Polovico dvignjenih ladij bo dobila privatna družba, polovico pa država. Država pri tem poslu ne bo imela nobenih denarnih obvez.

d Nov vlak se je vpeljal na gorenjski železnici in sicer odhaja iz Ljubljane ob 13. uri 40 minut. Opustili pa so se sledeči vlaki: oni, ki je vozil opoldne iz Ljubljane, dalje oni, ki je vozil ob treh in oni, ki je vozil zvečer ob 9. uri z Jesenic. Tržiški vlak, ki je doslej vozil iz Kranja ob 13. uri 10 minut, vozi sedaj ob 14. uri 51 minut.

d »Kamniktit.« Finančni odbor je dovolil posojilo vojnemu ministru v znesku 8 milijonov dinarjev za nabavo surovin za izdelavo razstreliva »kamniktit«, ki se bo izdelovalo v smodnišnici pri Kamniku.

d Po liberalno. Liberalni poslanec je v finančnem odboru glasoval za povišanje ministrskih plač in za znižanje plač — katoliški duhovščini.

d Za pogorelee ob belokranjski železnici. V imenu Jugoslovanskega kluba je posl. Nemanic posredoval pri ministru za promet radi neizplačane odškodnine pogorelec ob belokranjski železniški progi, kjer so lokomotive povzročile v več obci-

nah požare in se pogorelcem niti do danes ni povrnila škoda. Minister za promet je obljubil, da se bo pri ravnanstvu državnih železnic v Zagrebu izplačala pogorelcem odškodnina.

d Španska bolezen nevarno razsaja tudi v celem Prekmurju. Zvonovi po farah neprestano zvonijo in oznanjajo žalostno novico, da se vedno preseljujejo mladi in stari iz te doline solz. V lendavski fari je en dan po tri do pet pogrebov. V Petišovcih pri Dol. Lendavi pa poleg španske razsaja tudi tifus. V ponedeljek 13. t. m. so iz ene hiše odnesli vso obitelj (dve hčeri in mater). Ostal je le družinski oče.

d Španska bolezen v Belgradu se zelo širi in zahteva vsak dan več človeških žrtv.

d Poročila se je v nedeljo 12. t. m. v župni cerkvi v Sostrem, gdč. Franica Prepeluh, iz znane Krušičeve hiše iz Dobrunj, z g. Franc Rožnikom, kovačem v Dobrunjah. Novoprotencema obilo sreče ne opoteče!

d Nevarno je obolel č. g. Komljanec Anton, tajnik Jugoslov. strokovne zveze.

d Umrli je 15. t. m. v Dobrovah pri Škocijanu Ana Vovko, mati Fr. Vovkota, župnika v St. Petru pri Novem mestu. Učakala je lepo starost 85 let. Vzorni krščanski materi in skrbni gospodinjki večni mir in pokoj!

d Umrli je na Polici pri Grosupljem Janez Skubic p. d. Možak, bivši mnogoletni župan.

d Cerkev v ognju. O tem se nam še poroča: V noči med 9. in 10. t. m. je izbruhnil iz podstrešja župne cerkve v Šmartnem pri Kranju nenadoma grozen požar, katerega se je zapazilo najprej iz župnišča ob trichetrt na dve, ko je velikanski plamen švignil že v ozračje. Nemudoma se je rešilo Najsvetejše na podružnično cerkev ter se sklicalo na lice mesta vaščane iz Stražišča, tukajšnjo požarno brambo in požarno brambo iz Kranja, a žalibog smo stali ob strašnem prizoru onemogli. Ogenj, namreč se je prikazal poleg zvonika nad glavnim oltarjem, odkoder je vhod na podstrešje, dočim se od zunanje strani ni moglo gasiti radi pomanjkanja vode. Junaški požrtvovalnosti posameznih fantov in mož se je zahvaliti, da je obstal splošno nepoškodovan vsaj zvonik, ki se je na posameznih krajih vnel, vse ostalo pa smo morali prepustiti sveti volji božji.

Kako je ogenj nastal? Najverjetnejše vsled zlobne lahkomišljenosti nekaterih ljudi, ki so inštalirali v cerkvi električne tokovode in so si kakor izjavljajo priče, v podstrešju v svoji brezvestnosti kurili ogenj, ter ga pustili nepogašenega. Vendar ne razmišljajmo o tem, ker bo do gnala sodnija.

Velikanska je škoda, četudi se je zvonik ohranil in četudi se je požrtvovalnosti istih in še nekaterih mož zahvaliti, da se je ogenj omejil vsaj proti jutru ter nam ni tak način vsega ostrejša naravnost upepelil. Ljudje, župljani, so se zato z vnelo poprijeli dela, da na lepo cerkev, ki je v svoji notranjosti ostala nepoškodovana, napravijo vsaj zašilno streho. Od pomladi do jeseni se bo na veliki dom sv. Martina razumljivo morala postaviti nova streha, kar bo pa združeno z veli-

kanskimi stroški. Župni urad se torej v imenu vseh faranov obrača na verne častilce sv. Martina, da blagohotno, bodisi v denarju, bodisi v lesovju nekoliko olajšajo našo stisko, ker cerkev sama nima dosti premoženja, niti kakih gozdov.

d Nesreča na železnici. Poroča se nam: V nedeljo, dne 19. t. m. zjutraj ob 88. uri 10 min. se je vračal po jutranji sv. maši domov tukajšnji posestnik Peter Polanc iz Sp. Senice št. 7. Šel je, kakor navadno po cesti čez železnični tir, tisti hip pa privozi tovorni vlak iz Medvod proti Škofjiloki in podere Polanca. Najbrže Polanc vlaka preje ni videl, ker je vlak privozil ravno iz nekega ovinka, ob katerem je na desno kake tri metre visok breg, tako da je razgled po železnici navzdol zaprt. Obenem je zelo močno snežilo. Ponesrečenec je ležal poleg železničnega tira, desno nogo je imel zlomljeno pod kolenom. Par minut pozneje pride mimo ponesrečenca neki tovarniški delavec in najde Polanca ležečega na molozih tleh in snegu brez zavesti. Takoj je telefoniral na Sp. Senico, da je obvestil o nesreči sede Polančeve, kateri so takoj odhiteli po ponesrečenca in ga peljali na njegov dom in nato v ljubljansko bolnišnico. Upi se, da bo okrevail.

d Gladni volkovi napadli vlak. Med postajama Saša in Dubice so volkovi, ki so se vsled velike zime in gladu približali vsem in naselbinam, napadli zagrebški vlak. Volkovi so se tako približali vlaku, da so prišli pod kolesa, ki so jih popolnoma razmesarila. Lokomotiva je bila vsa oškropljena od krvi in je še v Zagreb privlekla seboj tri zadnje dele volkov.

d Požar. Dne 15. t. m. je pogorela na Lužah pri Kranju posestniku Balinu hiša in vsa gospodarska poslopja. Ogenj je nastal, ko so tajali zamrzlo vodovodno cev, Požarne brambe, ki so iz okolice prišle na pomoč, niso mogle ničesar rešiti, ker ni bilo vode.

d Orliški krožek v Laškem vprizori v nedeljo dne 19. februarja 1922 v nadžupnijski dvorani igro »Na materino srce« in »Planšarica«, šaljiv prizor s planin. K obilni udeležbi vabi odbor.

Borovnica: Za davek priložiti 20 K ste pozabili.

Goriše: Dopisov brez polnega podpisa ne sprejemamo.

SV. KRİZ PRI LITIJI.

Zadnjič smo povedali v Domoljubu, da ne bodo več liberalnosamostojni gospodje plezali h koritom po naših pletih. Zato so se nekateri naši farani hudovali, češ, sedaj jih pa res ne bo moči več spraviti od korit. In res smo dobili kar pet financarjev, ki skrbijo za polnost korit. Prej smo imeli namreč samo enega dacaria. Tudi imamo sedaj 4 žandasje, da kdo korit ne ukrade. Je že smola. Seveda, kaj bi pa tudi počeli liberalci in samostojci brez korit.

LUKOVICA — PREVOJE.

V »Slov. Narodu« z dne 31. jan. t. l. bomo: Ogenj pr gosp. Ant. Osolinu v St. Vili. Domaćini so s hvalavredno požrtvovalnostjo gasili ogenj, vodstvo požarne brambe je pa

popolnoma odnovevalo. — Kdo si na načelstvu? — Sam stojuež in tudi liberali sami so v odboru. Brizgalna je bila izposojena za gašenje ognja na Brdo, in seveda, od tam se je vrnila neosnažena čes. saj imajo oškrbnika za to, da jo snazi. Kdo je tu kriv, da brizgalna ni delovala? Gotovo vodstvo! Pričominiam k temu, da je odstvo dolžna brizgalno osnažiti na stroške dotičnika, ki jo je rabil. — Po požaru na brizgalna zopet ni samo hotela iti nazaj v shrambo in tudi orodje ne, skoraj dva dni je ležalo na požorišču. Zenet vidimo, kakšno sposobnost imajo samost inčiji za gospodarsko vodstvo — tega ali onega gospodarstva.

PRESERJE PRI LJUBLJANI.

Naša žalostna pot na Zalesni gori je dobila hiri nove vzponov. Srečnanji sami so jih pripeljali iz Jesenice na lepo okrašenih sanjah. Z doma so jim šli naproti do Ljubljane, da je bilo tepše in veselje. V nedeljo, dne 26. februarja jim bomo blagoslovili ob 10. uri, kjer bo tudi služba božja. Okoličani in drugi, ki vam je ta božja pot priljubljena, pridite pogledat, kako smo potestili našo kraljico s novimi vzponi.

SMARTNO PRI LITIJAH.

Na pustne nedelje popoldne o pol 3. uri posveti izobraževalno društvo igre »Crnošolci«. — Dne 29. t. m. se je poročil Gustav Kekelj iz Zagorice, pred vsako pridene član našega izobraževalnega društva in cerkveni pover, ki je na tudi po dolgotrajnem ujetstvu v Rusiji ostal zvest krščanskim naslojem in našemu tibanju ter poprijel soproto z veseljem za dela v društvu. — Poleg veselih novic imamo pa tudi žalostne. Oglašajo se pri nas pomanjkanje in pa bolezen, španka in drugo. — Zadaži čas je bila smrt kaj pridna, marveč pri starih ljudeh. — Umrl je med drugimi večletni strokar pri ranjstvom kn. školu Vidmarju, Jožef Rajner iz Ustja. Takej drugi dan je umrla pa njegova žena. — Ob teh žalostnih in veselih dogodkih pa kaj zelo pogrešamo vnevo, ki se po drugih farah še zopet začeli oglašati. — Zato smo se tudi pri nas začeli sanjati, da bi napravili nove svenove pri lani in pri pedrahnicah. — Pričakovati je, da bodo farani s to postrvovalnostjo kakor so si sgrajili lepo farne cerkev, tudi šli na dela na potrebne nove svenove, vank po svojih močeh. — Še bilo bi lepo, če bi ostali za drugimi.

MEKINJE.

Nenadomestna izguba je zadela ženo Meline: 4. februarja t. l. je izgubila enega najplemenitejših mladeničev, kar ji je koda rodila naša fara. Ježica Hočvar iz vnelone »Kovačeve« redkine, kovačkova mojstra po poklen. Ralni je bil vsakom očiru izreden vzor, kakor prikazov iz družega sveta. Nemorne delaven doma v cerkvi v izobraževalnem društvu v sledačem zlasti, odkar je bil piegov sredsedaik, ves vnet in delaven za Orle, levo petje, tamkranje itd. Bil je dovela obstojen veliko let, ni kadil, v dobra namena daroval sila, veliko. Pri vsem svojem neizmernem znanjem dela na te bil pebežen kot malokdo; skromen, nenčen in nečehčen kot skoro nihče drugi; ves čas obstoja maldenike Martine družbe je bil njen zvesti član d. svoje smrti. Kdor je poznal »Kovačevega Pevca«, ga je hubil, sovražnika snoh ni imel nikdar. Naj znenkrat zadostuje te kratke besede; kdor bi na hotel njeovo življenje in delovanje primerno oceniti, bi moral vsaki delo knižo. Naj Ti bo, dragi Pepe, vavičaj Bos vložnik za Tvoja nešteta dobra dela! Na svidenje onkraj groha! Počivaj v miru! — 6. t. m. sta se v tukajšnji župni cerkvi lyčesno poročila brat in sestra Anten in Franežka Krt iz Delavčeve hiše na Podliskah. Obilo božjega blagoslova! To je pri nas tekoma enega leta že drugi slučaj da sta se brat in sestra obenem poročila.

IZ VAČ.

Kakor vsako leto, tako tudi letos vse potke v postu, na Slomškem sv. maša in pridiga, vselej ob 9. uri. Vabijo se romarji tudi in sosednjih župnij v prijazno cerkev sv. Križa na Slomškem.

STARI TRG PRI RAKEKU.

Volitev zastopnika v okrajni šolski svet v Logatcu se je vršila dne 14. februarja t. l. v Ložu. Izvoljen je bil Josip Udovič, poslevo v Starem trgu, za njegovega namestnika

pa Ivan Turk, posestnik v Ložu. Oba sta zvesta pristala SLS. Volile so občine Stari trg, Lož in Bloke. Izmed oddanih 15 glasovnic je bilo 13 za SLS. 2 sta bili prazni. Vsa čast zastopnikom občine Stari trg in Lož, ki so s tem pokazali, da ne marajo, da bi liberalni brezverci zastopali stariše v okrajnem šolskem svetu. Lenarčič, župan iz Blok, je priobčlal seboj enega svetovca, pa sta meda oba neprispeva, ker sta oddala prazni glasovnici.

PRAV JIM JE!

(Dopis iz Bohinj.)

Ko je Mirmela predal svojo robo po Bohinju, je polovica Bohinja drla za njim. Neki Bohinjec je ves zamaknjen vzklikal: Sam Kristus je prišel k nam. Podooben dirindaj so je godil drugod. Tako smo prišli do godle, katero moramo jesti vsi. Davek na davek. Financiarjev polno. Kjer je bil prej en davek, jih je sedaj po 5 in še več financiarjev. Kmalu izide naredba, da bo moral stati financiar pri vsaki kurti, da brš obdaveč jajco, ki ga bo snela. Pa še ne samo to. Med financiarji so ljudje, ki so skrajno surovi. Ljudi penjejo in zmorjajo, če molijo in grede k maši. Podozna je tudi v čandariji. (Namenite take slučaje s pričami takej višji oblasti. Sami ste krivi, da vas penjejo. Zakaj pa te trpite? Op. ur.) Liberalci nam pokličejo na deželo za učitelje svoje slakte, nesmošne in neisprazne ljudi, salirane študentarjio, naše dobre in sposobne učitelje pa preganjajo. Da ti ljudje otrek kaj dobrega ne bodo naučili, je jasno. Naj se skrajno zamaknari in nesmošni; zmožni so pač gojiti brezverstvo, pijančevanje, nastavljanje ušesa in speljvati ljudi k nepremišljeni besedi, da jih spravijo v zaper. Če kak naravnopšten liberalen učitelj objuže kaj več s duhovnikom ali s kakim drugim našim izobražencom, ga višji šolski nadzornik takej prime za ušesa in mu gresi s Prekmurjem. Krajni šolski svet mora plačevati, kar si že zmalil kak liberalen učitelj, med tom sveda liberalno časopisje iz knjiže. Če so upira, ga taka kazni. Ni čuda, da jo meštema šolski prorasni take ogromen. Pa to je zelo zadržek; druge še pride. Vsed laushe in grabešljivosti liberalcev in samostajnecev sme na robu gospodarskega poloma. Naj denar je vedno bolj za nič. Draginja strašna, da se ne bo moči več oblačiti. No bo kazalo drugega, kot sneti nošiti se po macedonsko. Tako bomo ustregli liberalcem in samostajnečom, ki nas hočejo zaznati s Macedonci.

VOĐICH.

Dne 18. t. m. smo spremlili k vođnemu poštknu Maza Martine družbo in orlovškega odseka Jožeta Branka. Mladeniška Martijna družba in odsek sta med pogrebov sv. maše sanj darovala sv. ohajilo. Zavrnata bolezen jo 19 letnega mladeniča po kemaj onemodnostom bolehanju spravila v prerani greb. Z vnevo se je vedno udeleževal dela v naših organizacijah, ki ga bodo težko pogrešale, vlasti dramatični odsek. Svetila mu vedna luč!

Čudodelna skrinjica.

Povest, Spisal Pšeničan.

(Dalej.)

Nemo io je sledal Stefan nekaj časa. Tatvina, ki jo je mislil uprizoriti, je postala dejstvo. Nekdo je moral slišati njeove mišli, poslužil se je odprtega okna ter se je splazil v sobo, vedoč, da ga ne bo nihče motil, ali pa je navedoma naletel na priložnost.

Tudi skrinji poleg omare ni prizanesla zlobna roka. Stefan je posrežil žepno uro, klobuk in nekaj druge obleke. Na orodaju je ležala denarnica brez vsebine in Griželi je vedel, da mu je ni izpraznil tat.

»Neža,« il io je iztrkal pred nosom, »berača sva.«

»Joi, nesreča!« je viknila žena. »Ob vse sva, ob ves denar.«

»Da, ob ves denar,« je nesovil hladno. — »Orati bo treba, vezovi vpišje po kovaču, de-

lavcev bom moral najeti. Kie bom dobil denar ja? Kie?«

»Zadolžiti se boš moral,« je vstrenetala. »Moj oče bi nama pomagal — če bi ti pustil igranje in priateljstvo z ljudmi, ki se zbirajo pri Aybelju...«

»Ne draži me!« je vrlel ob tla denarnico, »Doveli sem nesrečen...«

»Zato, ker premalo moliš,« mu je očitala jokaie. »Kadar zvoni, se ne odkriješ, za večer no molitev bereš časopise, v cerkev navadno zamudiš. Vidiš, to odšanja blagoslov.«

»Koliko pa ti izmoliš?« se je zlobno zarežal. »Vedno z rožnim vencem rožljaj in kolena brusiš okrog oltarjev in spovednic — pa nisi prenečila tatvine.«

»Stefan, Stefan!« mu je požugala svarilno, »Pomislil, čebi jaz ne molila...«

»Vse bi se podrla,« io je prehitel, »in pekel bi me požrl.«

»Stefan, kam si prišel?« si je z rokami zakrila obraz. »Prav, kakor so prerokovali izkušeni možje...« — Tudi ona je vedela za prerokbo, odkrila ji jo je Polinka, da bi razdrla njeno možitev.

Osramočen je upodnil slavo, očitane ga je zboldo v srce. Zrak mu je v sobi postal neznošen, z rokami v žepu je iskal izhoda; pomikajoč se proti vratom je zapazil, da je izdrla na steni tudi očetova slika, stara podoba v lesenem okvirju.

O tatvini pri Griželi je doverila in ušela cela vas. Strunarica je videla tisto popoldne neznanega capina, ki jo je s culico na rami brisal skoz Pšeničje v dolino. In vsi so bili uverjeni, da je videla tatu. Prenesani so hodili na vasi, posovarjaje se o velikem dogodku, o prvi tatvini, ki jo so doživeli na Pšeniču. Veselil se je le Strunar, vsaki klinčavničar, kajti domala vsi vaščani so naročili klinčev, klinčavnic ter znanohov k oknom in vrakloni, ker ga je preševoril Aybel, ter mu je mi noteuht.

Kekelj, Griželiev tast, je osodil Stefanu brezbrezstno posejlo, ki ga je nevalečno odklonil, ker ga je onesevoril Aybel, ter mu je valil denar. Kupil si je veličje in nekaj orodja, ostalo je porabil za najemnike in druge potrebščine; nekaj je zopet zaplaval. Ob letu je moral plačati obresti, pridružit se jim je nekaj novih izdatkov, zopet je bil prisiljen prosiiti na vsope. Vnovič se je zatekel k denarnemu krčmarju, posodil mu je na račun debelih smrek, ki jih bo poselal v njeovom gozdu.

Griželi mu je udaril v reko; pokazal mu je smreke in meje med svojim in Drebnikovim gozdom — tisto usodno mejo, nepravilno so Očakarjevemu načrtu.

Na Strmeli so zavele sekire in debla so smela v dolino. Sekati se je pričelo na meji ob Drebnikovem gozdu; Griželi je pričakoval sponada. Ni mu bilo treba dolgo čakati napl, Drebnik mu je poslal vabila, naj se potruži k njemu, da se pomenita o zadevi.

Griželi se ni odzval vabilu in delavci so sekali smreki Drebnik se je podal v mesto ter ga izročil advokatu Sovražnosti, ki so med njima že nekoliko nedele, se izbruhnilo zveva.

Očakar se je zavedal važnosti, ki jo bo imel. On lahko pomaza enemu ali drugemu le ene besede bi znil in Griželi bi bil razkrtkan in osramočen. Tega dordai ni storil — radi bogatega plačila — v bodoče pa bo stavil nove meje in če bo sosed umazan, bo savoril slavo in razločno, da bodo čuli hude in so-stava...

S takimi mislimi se je nekega večera odlašil pri Griželi, vedeč, da ga najda samsed; kajti izvolal je, da je žena odšla v mesto ter se ne vavrne tiste noč.

»No, Stefan,« ga je naseveril, »kako je zdai tista reč?«

»Pravdala se beva,« je kratko odvrnil Griželi.

»Ali meniš, da ga beš?« je podvomil Očakar. »Pravda je nevarna reč.«

»Ti si rekai, da ga bom,« ga je pogledal nezaurmo.

»Seveda, če bom jaz na tvoji strani,« se je povzdignil Očakar.

»Rekel si, da boš in plačam si bil zato,« mu je Griželi pomlital v nosom.

»Tiste malenkosti mi ne opemašaj,« mu je

Očakar rahlo zagrozil. »Zasluzil sem veliko več.«

»Tokrat si bil zadovoljen,« mu je ovrgl Grizeli.

»Seveda takrat... A sedaj se stvar razvija, treba bo novih načrtov, novega dela... In predvsem bom moral molčati, pomisli Štefan, strogo molčati.«

»Za kar si prišel po plačilo, kaineda? Le kar odkrito povej.«

»Eh, no, plačilo še ni vsaka malenkost,« se je Očakar namuzal zaničljivo. »Kdaj sem že tista drva požgal in jelka tudi ni bila bogve kaj, mizar je ni pohvalil.«

»Potem pa res ne vem, s čim naj te poplačam,« je Grizeli napravil figo v žepu. »Všed ti ni nobena stvar.«

»Kdo pravi, da mi ni?« je porastel Očakar. »Poslušaj Tvoji vrt seča od tvoje hiše pod mojo kap. Odstopi mi za nekaj sedne, da pojdem vsaj lahko z vozom okrog hiše po svoji zemlji.«

»Vrt naj ok... sm?« se je Grizeli prijel za glavo. »Za nobeno ceno, pod nobenim pogojem.«

»Štefan, samo za nekaj korakov, za toliko, da bo od moje strehe teklo na mojo zemljo,« je pritiskal Očakar.

»Niti za eno ped,« je ostal pri besedi. »Sicer pa ne bi na mojo zemljo tvoja kap. Pretiravaj!«

»Tako?« se je razvnel Očakar ter mu je zagrozil: »Posledice boš nosil sam...«

»Kakšne posledice?« se je ustrašil Grizeli.

»Takšne, da jih boš pomnil do smrti,« mu je Očakar zapretel odhašale. »Še noči boš izvedel Drobnik, kdo te prestavlja mešnike.«

»Ti si me maščeval,« mu je Grizeli nameril z nogo, da ga sune skoz vrata. »Ti si hinavec!«

»Seveda, jaz sem te vlekel na Strmolo ter te primoral, da si popraviš mejo,« se mu je rezal v veži. »Ali se nisva sestala, ko si že vse dovršil? Ha?«

»Kar poidi, Judež ter opravi svoje umazano delo,« je Grizeli zaloputnil vrata, zelen od jeze.

»Poidem, saj poidem,« je kričal Očakar na cesti. »Jutri bo vedela vsa vas — prerokovanje se bo izpolnilo...«

Grizeli se je stresel ob zadnji besedi; sedel se je na tla ter je izdihnil zavest.

Se tisti večer se je Očakar izneveril svojemu sosedu. Drobnik je zapisal njegove podatke, dal mu pa ni trohice zato, sluteč, da je tukaj tudi

(Dalje.)

Prstan kraljice iz Sabe.

Angleški pisatelj Rider Haggard. — Poslovenil Franc Poljanec.

(Dalje.)

Ali si ni upal v nevarnosti v jame in se tako izkazal junaka. Tišar slava bo trajala rodove? Ali mu nisem zatrdil, da njegove častite rane, dasi boleče (v resnici so ga, ko so se razbole, nanarvale za nekaj dni otrokoda so mu mumiile, in čeprav je stal na nožah, so ga morali nositi, na pa je moral odrevenelo ležati na obrazul, ne bodo nevarne? In ali ni vsega tega preživel in došel zopet na prosti zrak, kar je bilo več, kakor je kdaj upal dooprinesiti? Ni čuda, da je bil srečen.

Samo jaz se solčnega veselja nisem mogel udeleževati, zakaj dasi mi je bil vrtni prijatelj, je moj sin še ostal letnik pri Fungih. Vendar na bi bila tudi v tej zadevi stvar lahko slabša, saj sem zvedel, da lepo z njim ravna in da ni v nevarnosti. Toda o tem bom takoj pisal.

Nikdar ne pozabim prizora po Hišsovi vrnitvi v našo luknjo, ko smo vrteči se kamen zaprli, da zadelali in našli svetilke. Sedel je na tleh, njegovi rdeči lasje so žareli kot baklja, njegova obleka je bila raztrgana in krvava, razmršena brada mu je štrlela od ušes kot londonskim kaznivcem. Vsa njegova zunanost, ki so jo poudarjala višnjeva očala s svilenimi na žice pritrtjenimi stranskimi dali, je bila tako grozna, da beseda tega ne more povedati, no vrh je še strašno smrdel po levih. Sedel je z

roko v žep in privlekel iz njega svojo velikan-sko pipo, ki je ostala nepoškodovana.

»Malo tobaka prosim,« je dejal. (To so bile prve besede do nas!) »Porabil sem že vsega; zadnjega sem prihranil, da sem ga pokadil, prav preden so me posadili v tisto smrdljivo košaro.«

Dal sem mu da nekaj in našel si je pipo. Svetloba vžigalice je padla na Makedino lice, ki je strmela vani z presenetitvijo, ki ji je očitno delala veselje.

»Kakšna nenavadno zala ženska,« je dejal. »Kaj počne tu doli in kdo je?«

Povedal sem mu, kakor je vstal, ali bolje poizkusil vetati, zaštrabil po klobuku, ki ga je seveda izgubil, da bi se odkril, in naovoril v svoji lepi in sladko tekoči arabščini in dejal, kako ga veselijo, da ga je doletela ta nenavadna čast in tako dalje.

Cestitila mu je, da je ušel, na kar se mu je obraz zresnil.

»Umazan opravek to, zares,« je dejal, »saj se komaj spominjam, ali mi je ime Daniel ali Ptolomej Hišs.«

Nato se je obrnil proti nam in pridodajal: »Leite, fantje, če se vam ne zahvalim, to ni zato, kakor da nisem hvaležen, ampak zato, ker se ne morem. Res je tudi, da sem malo omočen. Vaš sin, Adams, je zdrav; izvrsten dečko je, postala sva velika prijatelja. Varen? O, da, varen je pa kot cerkev! Stari Barun, to je sultan in drugi tak pošteniak, čeprav me je dal levom vreči zato ker so ga svečeniki prisilili — da ima zelo rad in ga namerava oženiti s svojo hčerjo.«

Ta hip so nam naznanili, da je za odhod vse pripravljeno, in ko sem preobvezal še Jozva s srcem, hvaležnim za Hišsove novice, smo se lotili tega utrudljivega posla in smo ga, kot sem že dejal, srečno dovršili. Toda s tem naši napori še niso bili končani, zakaj treba je bilo zapreti vhod v predor, da bi ga ne bilo Fungom močdo rabiti, ki so zdaj zani vedeli.

Tega opravila na tudi ni bilo moči odlagati, zakaj ko smo šli mimo planote, odkoder sta Oliver in Jafet šla na sfindo, smo slišali na oni strani stene, ki smo jo bili tu naermadili, človeške glasove. Očitno se je svečenikom ali malikovim stražarjem, ki jih je rešitev žrtve razširila, posrečilo premostiti prepad: nameravali so torej napad: to spoznanje je našo hojo zelo poseknilo. Če bi bili udri skoz, preden smo prešli mimo, bi bila naša usoda strašna, saj bi bili morali v najboljšem slučaju v jami od lakote pomreti.

Zato smo takoj, ko smo prišli na vrh in ga za silo zadelali, poslali Kvika, vsega zdelanega na konju — spremelila ga je Makeda — Sadraha, ki je bil vsled dolžob v pogodbi zopet svoboden, in dva gorianca, da so odšli v mursko palačo in prinesli zalogo razstreliva. Drugi dan smo ostali in čuvali, ali pravzaprav so Abati čuvali, dočim smo mi spali s puškami v rokah. Pred poldnem se je Kvik vrnil, z njim je prišlo velike ljudje, ki so imeli nosila in vse, česar je bilo treba.

Nato smo zmetali kamenje ven in Oliver, Jafet in nekaj drugih je šlo do prve ravnice in pripravilo razstrelilne nabobe. Nekaj kesneje se je s svojimi tovariši zopet prikazal nekam blid in v skrbeh in zavnil, naj gremo proč. Šel je nekaj časa za nami, odvijal sprotoma neko žico, se nenadoma ustavil in pritrdil na stikalo baterije, ki jo je nosil v roki. Sledila je zadušena razstrelba in zemlja je vztrepetala kot ob potresu, iz vhoda v predor je pa zletelo kamenje v zrak.

Prešlo je in vse, kar smo mogli zaznati, je bilo neko padanje v globino, kjer je bila starodavna jama.

»Zal mi je za nje,« je Orme nenadoma dejal, »toda moralo se je zgoditi.«

»Zal? Za koga?« sem prašal.

»Za funške svečenike ali volake. Ravnice doli spodaj so jih polne mrtvih ali živih. Biš so nam trdo za petami. Toda niti eden ne bo več hodil po tej poti.«

Kesneje nam je Hišs v Muru v hiši za goste pripovedoval svojo zgodbo. Po Sadrahovem izdajstvu — kakor se je izkazalo, je bilo vsem nam namenjeno, zakaj profesor je slišal pogovor med njim in funškim načelnikom — so ga zgrabili in zaprli v trupu velike sfinge,

kier je starodavni rod, ki ga je bil naredil, izdolbel velike sob in ič. Tu ga je sultan obiskal in ga obvestil, kako se je z nami srečal, ki nas je očitno zelo vzljubil, na tudi to, da smo zavrnili ponudbo, da bi njegovo rešitev kupili za ceno nezvestobe svoji obliubi, ki smo jo dali Makedi.

»Vedite,« je Hišs dejal, »da ko sem te slišal, sem bil najprej zelo hud na vas in sem vas imel za tropo zverin. Ko pa sem zadevo premišljeval, sem zapazil tudi nieno narobe, stran in da imate vi prav, dasi si nisem nikoli mogel prav predstavljati, da bi bil žrtvovan sfingi in kot kos konjskega mesa vržen drhali svetih levov. Pa mi je Barun, ki je na svoj način sijalen dečko, zatrieval, da iz te zadeve ne vodi nobena pot, ne da bi skrajno razžalil svečenike, ki imajo med Fungi veliko moč, in prikladal nad Funge strašno prekletstvo.

Do tedaj pa mi je napravil toliko udobnosti, kolikor je mogel. Dovolil mi je, n. pr. izprehajati se po malikovem hrbtu, občevati s svečeniki in preiskovati ves njih verski sestav, o katerem ne dvomim, da izhaja iz Egiptota. In zares sem odkril velike reči, ki bodo, če kdaj pridemo od tod, moje ime proslavile skoz vse rodove, no zaslugi Sadrahovi, na šigar umazano glavo naj se razlije blagoslov!«

Cestital sem mu srečno k njevi slavi in preden nam je začel podrobno razkladati starožitnosti, sem ga prašal po mojem sinu.

»O,« je dejal Hišs, »to je resnično ljubezniv mladenič in na vso moč čeden. Zato sem naravnost ponosen, da sem mu takorekoč za botra. Zelo ga je zanimalo, ko je slišal, da ga že toliko let lovite, popolnoma ganjen je bil. Govori še angleški, dasi s funškim naglasom in seveda želi uiti. Godi se mu pa zelo dobro, ker je prvi pevec med Fungi, njegov glas je namreč v resnici krasen; s to službo pa je zvezanih vse polno predpavic. Pravil sem vam, ali ne? da se bo oženil z edino Barunovo hčerjo in sicer v noči prve prihodnje polne lune. Slovenost se bo vršila v mestu Harmaku in bo največja, kar so jih videli davni rodovi, izkratka: praznik za ves narod.«

»Ali ima pa to divjo gospodično rad?« sem v strahu vprašal.

»Rad? Bojim se, da ne, mislim da je dejal, da je še nikoli ni videl, in da samo va, da lepa ni in da so mu pravili, da je zelo ošabna. Vendar pa v te zasebne reči nisva globokeje posegala. On je hotel zvedeti vse o vas in vaših načrtih, jaz pa sem seveda hotel zvedeti vse o Fungih in obredih in sporoziljih, ki so v zvezi s čaščenjem Harmakovim, tako da nama niti hip ni bilo dolgčas. Zdeli bi bil, da bi bila dlje skupaj ostala, zakaj postala sva iskrena prijatelja. Pa naj se zgodijo karkoli, menim, da sem smetan za njegovih sporočil posnel,« in potrkal je po debelem zapisniku v svojih rokah in pridodajal:

(Dalje.)

Dragocenost vsake hiše je lekarna. Fellerja prijetno dišči »Elsafuide«, ki je najboljšo sredstvo za drgnjenje hrbta, rok, nog in telega telesa, kot kozmetikum za negovanje zob, zobnega mesa, ust, glave itd. Je močnejši in boljši kot Franc. žganje. 3 dvojni steklenice ali 1 špec. steklenico z zamotom in poštno pošlje za 48 K: Eugen V. Feller, Stubica donja, Elsatrg 16, Hrvatsko.

Varčna gospodinja rabi edino le

GAZELA MILO

ki je najboljša in najceneje.

Suhe hruške za žganjekuho, dokler traja zaloga, po 800 K za 100 kg. **FRAN POGAČNIK**, Ljubljana, Dunajska cesta 98.

BENCIN - MOTOR (6-8 HP) SLANO-RRZNICA šte. 4. MLATILNICA ter KOSILNI STROJ, vse v dobrem stanju, se takoj proda. Cena po dogovoru. — **GASPER SMID**, grašak, Komenda, 528

Poroč. prstanl
Double verižice
Stenske ure
Budilke
Ženske ure
Umanl

Najstarejša irgovina ur, zlatnine in
srebrnine **F. ČUDEN**
LJUBLJANA 22, Prešernova 1.
Zalitevaite ponudbe!

Ženitbena ponudba. Seznani se želita v svrhu ženitve dva mladeniča v starosti 22 let s kako gospodično od 16 do 20 let ali vdovo do 25 let, koja je izveščana v kuhanju in šivanju. Natančni naslov in slika naj se pošlje pod naslovom: Mirko Udir in Peter Norak, 4. zand. četa, Nikšić Crna gora. 470

Vabilo na izredni občni zbor KMETIJSKEGA DRUŠTVA V SODRAŽICI, ki se vrši dne 26. februarja ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih na podlagi društvenih pravil, člen 28. Dnevni red: 1. Posvetovanje in ukrenitev glede odgovodi načelnika. 2. Skutajnosti. — NB.: Ako bi ne bilo o določni uri zadostno številu članov narztoih, se vrši izredni občni zbor pol ure pozneje in sklepa pri vsakem številu narztoih članov. — Sodražica, dne 18. februarja 1922. Načelstvo narzorstva Kmetijskega društva. 607

NAZNANILO.

Naznaniam slav. občinstvu Ribnice
ter kmetovalcem njene okolice, da se bo
od sedaj v moji trgovini z meš. blagom

PRODAJALA TUDI ŽELEZNINA

vse vrste, n. pr. ŽELEZO v palicah za kovače in ključavničarje, kakor potrebščine za kleparje, mizarje in kolarje, vsakovrstno ORODJE za poljedelce, SLAMOREZNICE po naročilu, CEMENT, TRAVERZE ter železniške ŠINE in drugo. Kupujem staro lito ŽELEZO (grodle, Gusseisen), star BAKER, SVINEC, MEDENINO in drugo KOVINO, kakor tudi različna ŽELIŠČA.

F. NOVAK :: Ribnica
trgovina z mešanim blagom.

Miši-podgane
stenice-ščurki in vsa gola-
zen mora poginuti ako porabljate

moja najbolja preizkuš. in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljsk. in hišnim mišim 16 K, za poškodane 20 K, za ščurke, 26 K, za stenice 15 K, uničev. moljev 10 in 20 K, proti mrčes. 10 in 20 K, mazilo proti ušem pri ljudeh in pri živali 10 K, za uši v obleki in perilu 10 in 20 K, tinkt. proti mrčesu sadij in na zeleni, 10 in 20 K, proti mrjavljim 10 in 20 K. Preprod. popust. Pošljita po povzetju **Zavcd** za eksp.

M. JUNKER, Petrinjska ul. 3, ZAGREB 1.

**Zajamčeno čisto
brinjevo olje
in vinski kamen**

se kupuje v vsaki množini.
Ponudbe z vzorci sprejema
drogerija „Adrija“
v Ljubljani, Šelenburgova 5.

KOSTANJEV LES

prosto vagon in večje množino v gozdu, kupi
J. POGACNIK, Ljubljana, Dalmatinova ulica št. 1,
I. nadst. Posredovalci se dobro plačajo. 150

POZOR LOVCI! POZOR LOVCI!
Ne dajte se prevariti drugim,
samo jaz plačam do preklica najvišje cene
za kože divljačine

kol: KUNE lepe, do . . K 3200.—
VIDRE, lepe, do . . K 1200.—
LISICE, lepe, do . . K 700.—
DIHURJE, lepe, do . K 200.—
DIVJE ZAJCE lepe, od 40 K do 45 K
POLHE, KRTE, JAZBECE, SRNE itd. po najvišji
POZOR! ceni. POZOR!

Potrudite se, cene padajo! — Ne dajte se prevariti malim prekupovalcem, kateri Vam plačajo polovično ceno, obrnite se na veletrgovca

ŠMALC IVAN, trgovec, Novo mesto.

Denaria ni,

draginja je velika, zaslužek pa majhen. Ako bočete z malim trudom — doma v svojem kraju s prodajo nekega izdelka

gotovo do 100 kron na dan zaslužiti,
mi pošljite v pismu svoj natančni naslov in znam-
ko za odgovor. — **JOSIP BATIČ, Litija. 4134**

Jekleni zvonovi za cerkve

iz najstarejše livarne jeklenih zvonov na svetu

**Bochumsko društvo za rudarstvo in izdelavo litega jekla
v Bochumu na Vestfalskem**

razpošilja

A. Mickerts & Co. Odd. V. b.

Wien I. Ring 12. November št. 10.

Prednosti jeklenih zvonov: lep, sonoren čist glas v veliki daljavi, brezmejna trpežnost, 25 letno jamstvo pri normalni uporabi. Doslej je bilo dobavljenih 15.000 zvonov.

Projekte kakor tudi izvršitev

vodnih naprav

za izkoriščanje vodnih sil po najmodernejših principih na podlagi 25 letnih izkušenj v predmetni stroki

„SLOGRAD“
slovenska gradbena in industr. d. d.
LIUBLJANA,

tehnična pisarna v tovarni Keršič, Spod.
Šiška. — Telefon Interurban šte. 180.

Jadaja konzorcij »Domoljubac«,
12

Odgovorni urednik Anton Sušnik v Ljubljani.

Tiska Jugoslovanska tiskarna.